

1890-05-30

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Alice Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Omtalte personer:

Paul Bloch

Rasmus Christiansen

Malthe Engelsted

Vilhelm Hammershøi

Alice Hannover

Frants Henningsen

August Jerndorff

Viggo Johansen

Valdemar Kleis

Christian Krohg

Christian Mourier-Petersen

Thorvald Niss

Georg Seligmann

Joakim Skovgaard

Agnes Slott-Møller

Harald Slott-Møller

Fritz Syberg

Niels Vinding Dorph

Johan Peter Wildenrath

Kristian Zahrtmann

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Johan Rohde har vedlagt brevet en akvarel af sit senest afviste værk på Charlottenborgudstillingen. Rohde glædes over, at Alice Hannover har det bedre og mener, at hun bør blive i syden vinteren over. Rohde harcelerer over tilstandene i Akademirådet: Skovgaard har blandt andet fået afvist værker på Charlottenborgudstillingen, fordi August Jerndorff og Viggo Johansen ikke var mødt op til juryens møde. Rohde omtaler i positive vendinger en udstilling af værker udført på Kunsternes Studieskoler, men er mere kritisk overfor udstillingen af de af Charlottenborgs censurkomité afviste værker hos Kunsthandler Kleis. Rohde udtrykker dog håb om, at initiativet kan være med til at opbygge en stemning imod Charlottenborgudstillingen, og at der i fremtiden vil være en udstilling for andre værker end blot de afviste.

TRANSSKRIFTION

Kjære gode lille Frue!

(Som De ser, er jeg ingen stor Aqvarellist; men "den" følger med ene og alene for at vise Dem, at jeg virkelig havde gode Hensigter — har den opfyldt sin Mission, saa brænd den ellers forsøg engang at bytte den som en anden beskidt Vexel, hvis Banken til den Tid skulde være Indehaver af virkelig Valuta. — for Resten forestiller den mit sidste refuserede Billede — De havde maaske troet det skulde være Kastelsporten? —)

For at begynde med Begyndelsen saa vær ikke altfor vred over, at jeg først nu faar Lejlighed til at takke Dem for Deres lille Besked og fortælle Dem, hvor glad jeg blev ved at høre, at De dog havde det noget bedre. — De skal se, naar De nu er en rigtig fornøftig lille Kone, der ikke lyder Deres Mand men derimod gamle, forstandige Venner og pænt plejer Deres Sundhed og derfor til en

[2]

Begyndelse bliver nede i Syden foreløbig næste Vinter over (med et Sommerophold i Tyrol eller Graubünden f. Ex.) saa skal De nok blive rask, jeg er netop i denne Tid i forskellige Selskaber bleven

forsynet med et helt statistisk Materiale omhandlende unge Damer, der rejste syd paa med et daarligt Bryst og kom hjem som Goliather. — Pengene? Blæse være med Pengene; i deres Sted vilde jeg saamæn ikke bryde mig det mindste om Hensyn til den eller den. Faktum er jo dog, at de findes og kan Det eller Deres Mand ikke selv faa fat i dem (Pengene), saa maa der vel nok kunne findes .. en eller anden Husven, som er lidt kjendt med Deres Familie, og som maatte kunne gaa imellem — i saadanne Tilfælde maa man ikke være altfor ømfindtlig. — men undskyld at jeg sidder og snakker om noget, som jeg jo slet ikke .. maa blande mig i; — men har De ikke engang selv berørt dette Emne? — Hvordan jeg ellers har det? og Vennerne? Skidt, bedste Frue. Et Par Dages Sommersol; nu igjen naturligvis Vintervejr, Forkølelse og Ærgrelser. Dumheden og Pjaltetheden er ikke bleven en Smule mindre, end da De rejste — pris Dem stadig Lykkelig over, at De er, hvor De er, selvom ogsaa Olien er lidt harsk og maden lidt grislet. Ja De hører jo med til "Lauget", og De har da ogsaa godt af et Par smaa Ærgrelser — ellers synes jeg rigtignok, at det vilde være temmelig latterligt at exportere alle vore smaa Klikehistorier til Italien. Jeg skal da gjøre mig Umage for at kramme ud, hvad jeg har. Den Frants Henningsenske-Jerndorpske Historie¹ har De vel faaet? Saa var det den Eibe-schütske Præmie.² Man mene om Engelsteds Billede,³ hvad man vil; Præmien havde det dog fortjent; og saa gav man samtidig Poul Bloch lille Guldmedaille for det gyseligste Billede paa den ganske Udstilling.⁴ Se dette er jo en Skandale, men det artigste ved Historien, det er det, at det er vore egne Folk, de unge Malere i Akademiraadet[,] saadanne Folk som Johansen, Th. Niss o.s.v., det er dem, der har stemt for denne Ordning; der lægges slet ikke Skjul paa det — men imorgen stemmer vi atter paa de

samme

Folk til alle mulige Tillidsposter. De har maaske hørt, at Skovgaard fik sine Teg-

ninger til Trolدتøj refuserede, det gik til paa den Maade, at man tog dem frem

og stemte om dem en Dag[,] Jerndorph og Johansen havde fundet det behageligere

at gaa hjem og male end at varetage Deres Jurypligt, formodentlig er mange

andre Billeder gaaede i Vadsken ved samme Lejlighed. Men ingen af de to Her-

rer har vist hørt den aller-mildeste Bebrejdelse.

Foruden et Par Billeder jeg arbejder paa .. og den ulyksalige Artikel,⁵ jeg havde lovet Dagens

Krønike, har forøvrigt et Par Udstillinger givet mig en Del at bestille. Den ene er

en Skoleudstilling af Arbejder, der ere lavede paa Kunstnernes Studieskole i de sidste 8 Aar,

og som afholdes efter Ministeriel Befaling. Det forekommer mig, at den er meget

vellykket, skjønt den ikke virker med de Masser som Akademiet. Det var en Udstilling, som

jeg tror vilde have interesseret Deres Mand. Hvis han kommer hjem i Sommer, skal jeg

forresten se, om det er muligt at vente med at aflevere de indsendte Ting saa, at han,

hvis han havde Interesse derfor, kunde gaa dem igjennem efter. De kan forresten

spørge ham derom og sige mig Besked. — Den anden Udstilling er "De refu-

seredes"!! Udstilling som afholdes hos Kleis. For det Tilfælde, at en eller anden

Bladneger skulde slaa denne op til noget for at tjene et Par Skilling ved Spaltefyld,

vil jeg dog sige Dem, at De ikke skal være kjed af, at De ikke faar den Bid med.

— Det .. er i de tre sidste Aar (der var jo for to Aar siden en lignende Udstilling hos Christiansen og mig

[3]

og ifjor blev der gjort et Forsøg i Hotel Fønix) regelmæssigt gaaet

saaledes at saalænge Navne-
ne svirrede i Luften syntes Forurettelsen indlysende, men naar man først
fik Billederne
at se faldt Begejstringen. Det er i Aar akkurat som de foregaaende Aar;
Uretten ligger
ikke i, at disse Billeder ikke er antagne, men i at saa urimelig mange andre
ere
antagne. Jeg undtager naturligvis denne Gang Slott-Møllers Billeder der
jo staar
helt for sig selv; alle de andre ere mindre Billeder[,] Landskaber og Genrer,
ikke meget
betydelige. Bedste efter Møller forekommer mig et lille Genrebillede af
Mourier-Petersen
og et Portræt af Samme. Forresten er B der Billeder af Wildenrath, Chr
[i.e. Rasmus Christiansen], Krogh
Seligmann, Hammershøj, Engelsted, Dorph, Syberg og en Del yngre fra
Zart-
manns Skole. Jeg har 5 Landskaber, som det ikke opbygger mig meget at
se derude;
— men muligen — jeg siger muligen med et stort ? — kunde der
herigjennem hos
de yngre Malere oparbejdes en Opinion imod Charlottenborg, saaledes, at
man
næste Aar ikke ventede med nøjedes med at sende de refuserede paa vor
egen
Udstilling. —
Ja nu er der jo ikke mere Papir — saa maa De have Farvel for dennegang;
Stadig ønskes Dem den bedste Bedring. Hils Deres Mand fra mig, han
skal en af
Dagene høre lidt fra mig, naar jeg har den ubehagelige Forretning at
frembære min
sølle Artikel for hans Argusblik⁶ — jeg gjør det grumme nødigt; men jeg
kan vel ikke
være andet bekjendt — hvad mener De ?
Deres gode Ven
Johan Rohde
[Tilføjelse, skrevet 'på hovedet':]
Hvorledes titulerer man en Frue udenpaa et Brev paa italiensk? Undskyld,
hvis jeg
skriver noget bondsk, men jeg kjender ikke dette Sprog.

---

¹ August Jerndorff og Frants Henningsen konkurrerede i 1890 om et professorat ved Kunstakademiet. Frants Henningsen blev i 1890 udnævnt, mens Jerndorff først blev professor i 1901.

² Det Eibeschützske Legat blev stiftet i 1859 af justitsråd Simon Aron Eibeschütz og hustru. Hvert tredje år blev legatet uddelt som præmie i en konkurrence arrangeret af Akademiet. Konkurrencen var for arbejder, der hentede deres emner i det gamle testamente. Legatet uddeltes sidste gang i 1959 og blev nedlagt i 1988.

³ Maleriet, Engelsted præmieredes for, er ikke identificeret, men med en forkærlighed for motiver fra Det Gamle Testamente, har han været en oplagt modtager af legatet.

⁴ Paul Blochs "Paulus helbreder en lam mand".

⁵ Det må være artiklen om Charlottenborgudstillingen, der udkom i april 1890 i Dagens Krønike, som Rohde stadig beklager sig over at have brugt så meget tid på.

⁶ Som sammenhængen fortæller, er et Argusblik skarpt og årvågent. Udtrykket har sin rod i den græske mytologi, hvor kongedatteren Io, som Zeus begærede, blev bevogtet af uhyret Argos, der havde 100 øjne.

Kjöbenhavn d. 30 maj 1890.

Mjære gode lille Frøe!

[Som De ser, er jeg ingen stor Aquarellist; men
„den“ følger med mig og alene for at vise Dem,
at jeg virkelig har det gode Hensigtes - har den
opfyldt sin Mission, saa brend den ellers forsigtig
engang et bytte den saa en anden behøvet Vexel,
hvis Danken til den Tid skulde være den
haves af virkelig Valuta. - Forresten fore-
skille den mit sidste refererede Nollede -
De havde maaske troet det skulde være
Kasleoparken? -]

For at begynde med Dejnordtan saa var det
alligevel mig, at jeg først nu for Lykkefuld
har et Takke Dem for Dens lille Troskab
og fortælle Dem, hvor glad jeg blev ved
at høre, at De dog havde det noget bedre.
De skal se, naar De nu er en rigtig fornøj-
lig lille Kone, der ikke lyder Dens Mand
men derimod gamle, forstandige Venner og
pant plejer Dens Sundhed og derfor til en

Beggeparten bliver med; Lyben fortæller neste Vinter over (med et Sommerglæde i Tjeld eller Christiania
 den første) som skal De nok have vist; jeg tror velop i den Tid: fordygtige. Selskaber blev
 formidlet med et helt statisk Matrikel udbauget unge Damer, de rigt sigt per med et
 draagt Drog og kom hjem som Goleatser. — Fagene? Næste var med Penzance; i den Tid
 var jeg sammen ikke langt fra det mindste om Hensigt til den eller den. Faldim er jo dog, at alle
 finder og kan det eller dens Mærke ikke selv for sig i ^(Penzance) Den men der vil nok være mindre
 på en eller anden Hævn, som er lidt grund med dens Familie, og som maatte være ganske uheldig
 — i sandem Tilfælde maas man ikke få være allige omjældig. — Men indbyrdes er jo siddet
 og snakke om noget, som jeg jo allé ikke var blandt mig; — men her De alle mig og
 blot det Emma?

Anden om allé her det? og Vennerne? Skild, best. Tude. Et Par Dage Sommerol;
 sin egen naturlige Viotteroy, Fortjendelse og Angrebet. Dumbuden og Sjældheden alle
 in Journaler minde, end du De sigte — hvis den stadig lyghely over, at De er, her De
 er, som om den blev i det høst og Maden lidt grund.

Ja De bliver jo med til "Læget", og De har da ganske godt og et Par smaa Angrebet — eller
 yngre jeg sigtignen, at de ikke var kun med lathely og aposter alle om smaa Klædelister
 til Hæven. Jeg skal da give mig Vennerne for at komme ud, hvad jeg her.

^{Færdig Hæmmingsvæske-Journalphle.}
 Den Hæmmingsvæske-Journalphle Histori her De vil gøre? Som om du den Læte
 Skidde Praemie. Men mine om Engeltide Tallet, hvad man vil; Praemie havde
 det dog jodent; og som går man samtody, Poul Hecke lille Gullensdrille for det gysede
 Alleds per den gamle Udvikling. — Se dette er jo en Scandale, men de skyt ved Hæven.
 en, det er det, at det er om egen Tolk, de unge Maler i Akademisets sandem
 Læte som Johansen Th. Niis r. s. v., det er dem, de har stemt for den Orsning;

der lægger det allé Tjeld per det — Men imony stemme er allé per de samme
 Talle til alle mynd, Tilføjes. De har mest lidt, at Sompad jød om Ty
 yngre til Tolding sigtignen, det gik til per den Maad, at man ty om frem
 og stemt om den en Dag, Journalphle og Johansen havde jød det Udvikling
 at gøre hjem og male end at udsky, Dens Jæmplyt, forordentlig er mange
 andre Tallet grund; Væden vil som den Læjphle. Men ingen af dette her
 or her end hvis den alle-in-tet Tolding.

Foruden et Par Dage i atjode per den og den indlydende lathely, jeg havde best Dagen
 Hæven, her foring og Per Udvikling jent mig in Det at best. Den om er
 in Tolding af Artyde, der er høst per Hæmmingsvæske-Stidishet; d rest er den;
 og som efterde efter ministerial Regulation. Det jodkomme mig, at den er meget
 alléper sigtignen den allé riter, end d. Measie som Akademis. Det om in Udvikling, som
 det er ind her interessent Dens Maad. Hvis her kommer hjem: Sommer, skal jeg
 jodent er, om det er mig at rest med og efterer de in stand, ting som, at han
 hvis her høst interessent jød, hændt gae den igennem og jød. De den jodent
 stimp kom dem og sig mig Dets som. — Den anden Udvikling er "De sigt-
 vakte"!! Udvikling som efterde her Klein. For det Tjeld, at in eller andre
 Detsing skente sja den om godt meget for at tjene et Par Sædlig ved Sjældtjeld,
 vil jeg dog sigtignen Dem, at De allé skal være lyghely og, at De allé jød den Tid med.
 — Det her er; det er allé her (der om jo for 2 aar siden in Læte) Udvikling her Hæmmingsvæske og mig

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Jeg har her de gjenst. af Tønsig i Høst Tønsig) udelukkende opad stulene og se mange Navne
og Navne i højre og venstre Forsættelsen indlydende, men naar man først ser Billederne
at se først Nyejstningen. Der er i en anden som i Jørgensens Ans; Møtten ligger
ikke i, at disse Billeder ikke er anlægge, men i at se utvilsomt mange andre ~~de~~
anlægge. Jeg indtog netop lige den Gang Scott-Møtten Billeder der på stens
helt for sig selv; alle de andre er mindre Billeder Landstale og Gæster, ikke meget
forlydte. Bort for Møtten forekommer mig især alle Gæstebilleder af Møtten og
og i Tønsig af Sømme. Foruden er de Billeder af Hildemann, Ols, Kropp
Seligmann, Hammerskj, Engelstedt, Dorph, Syberg og en Del yngre fra Færk
Mannus Skole. Jeg var 5 Landstale, som det ikke optog mig meget at se det, og
- som sædvanlig - i sig selv omstændigt med et stort ? - kender de herige som
de yngre Maler (pædagog) en Opinion om et Gæstebilled, stulene, at man
måtte bare ikke ~~ventede~~ ventede angiveligt med at sende Besværet for en egen
Næstling. -

Jeg vil især de jeg ikke, men Papper - som man De kan færdig for Børnenes,
stidig ender den den bedste Besværet. Hils Dem Mand for mig, har skal en af
Dagene hvor lidt for mig, naar jeg har den utvilsomt Forsætning at frembringe min
stille Arbejd for hans Angiveligt - jeg gik det glemme nødt; men jeg lærer vel ikke
være andre Billeder - hvad mener De ?

Deres god Ven
Johan Rosted

Skrevet i København den 10de April 1848